

Emilia Pérez

Direcció i guió: Jacques Audiard **País:** França **Durada:** 132 min **Any:** 2024 **Gènere:** Musical, thriller **Interpretació:** Karla Sofía Gascón, Zoe Saldana, Selena Gomez, Adriana Paz... **Música:** Clément Ducol **Fotografia:** Paul Guillaume **Distribuïdora:** Wanda Vision
Estrena a Espanya: 05/12/2024

No recomanada per a menors de 16 anys

Versió original en espanyol, anglès i francès

SINOPSI

Sobrequalificada i infravalorada, la Rita és una advocada d'un gran bufet que un dia rep una oferta inesperada: ajudar el temut cap d'un càrtel a retirar-se del seu negoci i desaparèixer per sempre convertint-se en la dona que ell sempre ha somiat ser. (FilmAffinity)

CRÍTICA

19/05/2024 - CANES 2024: Jacques Audiard surt triomfalment parat de la seva increïble aposta per un musical ambientat en el món dels narcos amb una pel·lícula que celebra amb entusiasme la llibertat del canvi

“Estimem les dones i perdonem els homes”. **Jacques Audiard** ha tornat a endinsar-se en un procés de metamorfosi cinematogràfica, però aquesta vegada al cor dels judicis de consciència i no a les sales dels tribunals, on aguaiten la corrupció del poder i els esperits dels crims impunes. És en l'arriscat gènere del musical on el cineasta ha decidit embarcar-se en aquesta ocasió. I si afegim a aquesta barreja una història al voltant d'un poderós narcotraficant que canvia de sexe —i de vida— per complir un desig profund, ningú no tindrà dubtes de l'enorme dificultat que comportava el projecte sobre paper, ja que les probabilitats que tot fos costa avall i sense frens no eren precisament baixes. No obstant això, no podia haver anat millor! I és que amb la prodigiosa **Emilia Pérez**, que ha estat presentada a la competició oficial de la 77a edició del **Festival de Canes**, el director francès (guanyador de la Palma d'Or el 2015 per *Dheepan*) sembla haver trobat l'enfocament idoni per crear una obra d'allò més emocionant.

“No tinguis por, no hi ha raó per tenir-ne”. La veritat és que quan la jove advocada Rita (la impecable **Zoé Saldaña**), a qui segresten al mig del carrer i la transporten de nit als afores de Ciutat de Mèxic en una de les múltiples camionetes plenes d'homes armats fins a les dents, arriba a la trobada cara a cara amb Manitas del Monte —el cap del càrtel que domina el mercat de la droga sintètica—, no transmet gens la sensació de trobar-se incòmoda. No obstant això, aquesta tranquil·litat arriba al seu final quan ell li fa una revelació totalment inesperada (“Vull ser dona”) i li encarrega la missió secreta —i molt ben pagada— de trobar el millor i més discret cirurgià del món i orquestrar la seva desaparició sota la seva identitat actual. L'ambiciosa Rita (“m'he passat la vida amb la cua entre les cames, desaprofitant el meu talent, llepant botes...”) accepta, però poc sap que la història només ha fet que començar (“no hi ha tornada enrere, ni per a tu, ni per a mi”) quan el Manitas, que té esposa (**Selena Gomez**) i dos fills petits, es converteix en Emilia Pérez (la fantàstica **Karla Sofía Gastón**)...

Jacques Audiard introdueix amb gran naturalitat l'apassionant banda sonora de **Camille** i **Clément Ducol** en aquesta mena de sínia que escombra el passat alhora que el posa sobre la taula (el reguitzell d'atrocitats comeses pels narcos, sobretot les desaparicions), on l'amor constitueix una autèntica epifania. Evidentment, les lletres de les cançons no són casuals i transmeten una gran quantitat d'informació sobre les intencions del director (“canviar els cossos és canviar la societat, canviar la societat és canviar les ments dels seus membres”), que fa tot el que pot —i no li falta talent— per posar en escena les coreografies amb gran fluïdesa, però també per teixir el fil d'una trama (el guió ha estat escrit juntament amb **Thomas Bidegain**) que juga amb els secrets, la veritat i la felicitat. El resultat final posseeix inevitables elements visiblement manufacturats, però en el millor sentit de la paraula i tot per a delit de l'espectador.

Fabien Lemercier – cineuropa.org